

Wille Rydman kok

Kirjallinen kysymys terrorismintorjunnan resursseista

Eduskunnan puhemiehelle

Viimeisen vuoden aikana terroriuhka Euroopassa ja länsimaissa laajemminkin on kasvanut merkittävästi. Viimeisimpänä koettiin Orlandon kaupungissa Yhdysvalloissa isku, jonka yhteyksiä terroristijärjestö Isisiin pidetään todennäköisinä. Pelkästään kuluvan vuoden aikana terrori-iskuja on toteutettu Yhdysvaltain ja Lähi-idän lisäksi Ranskassa ja Belgiassa, ja Italia ja Venäjä puolestaan kertoivat toukokuussa pidättäneensä henkilöitä, jotka olivat suunnitelleet terrori-iskuja Roomaan, Lontooseen, Moskovaan ja Pietariin.

Suomessakin on jo tehty terrorismirikoksiin liittyviä pidätyksiä, ja niiden määrän on arvioitu kasvavan entisestään. Sisäministeri vahvisti joulukuussa, että suojelupoliisin tarkkailussa on 300 Suomessa oleskelevaa henkilöä, joilla saattaa olla kytköksiä ääriryhmiin. On perusteltua epäillä, että tämä lukumäärä on vain jäävuoren huippu, sillä aina vuodesta 2009 lähtien riskihenkilöiden määrä on Suomessa ollut nousussa. Suuremman määrän lisäksi heidän yhteytensä terrorismiin ovat aiempaa läheisempiä ja syvempiä.

Suomessa terrorismintorjunnan painopiste on ennalta ehkäisevässä työssä. Tavoitteena on tunnistaa Suomeen kohdistuvat uhat mahdollisimman aikaisessa vaiheessa ja estää niiden toteutuminen. Tämä edellyttää tiivistä viranomaisten välistä sekä viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan välistä yhteistyötä. Poliisiviranomaisten mukaan tavoite ei kuitenkaan toteudu.

Suojelupoliisin päällikkö Antti Peltari on todennut, että Suomen tiedustelussa on merkittäviä puutteita verrattuna muihin länsimaihin. Entinen poliisiylijohtaja Mikko Paatero on puolestaan arvioinut, että mikäli Suomessa jouduttaisiin pitkäkestoiseen terroristijahtiin, loppuisivat resurssit alkuunsa. Terrorismintutkijat ovat jakaneet samat huolenaiheet.

Poliisilähteet ovat julkisuudessa kertoneet, ettei tiedustelutieto käytännössä liiku tarpeeksi suojelupoliisin ja muun poliisin välillä. Kansallisella tasolla tilanne on ajautunut siihen, että reagoimme muiden maiden hyvätahdon elkeinä meille tarjoamiin signaaleihin sen sijaan, että olisimme itse aloitteellisia.

Yleisesti on siis tiedostettu, ettei terrorismiin ja väkivaltaiseen ekstremismiin varautumisemme ole sillä tasolla kuin sen kuuluisi olla. Kyse ei ole yksin rahallisista resursseista, vaan myös esimerkiksi viranomaisten ja organisaatioiden uudistumiskyvystä. Ongelmia on myös jälkijunassa laahaavassa lainsäädännössä, josta siviilitiedustelulainsäädännön uudistaminen on tärkein esimerkki. Se saadaan näillä näkymin eduskuntaan vasta kesällä 2017. Vuosi on tällaisen ilmiön ollessa kyseessä pitkä aika olla tekemättä mitään, sillä on selvää, että myös terroristit voivat hyö-

Kirjallinen kysymys KK 336/2016 vp

dyntää suomalaisen verkkovalvonnan tämänhetkisiä heikkouksia. Toimenpiteitä kaivataan myös radikalisoitumisen ennalta ehkäisemiseen.

Ruotsin pääministeri Stefan Löfven on sanonut Ruotsin olleen pitkään naiivi terrorismin torjunnassa. Huhtikuussa uutisoitiin Ruotsin suojelupoliisin saaneen tietoja terroriuhasta, jossa maahan saapuneet Isis-terroristit suunnittelivat iskuja Tukholmassa sijaitseviin siviilikohteisiin. Kun näin selkeästi meille osoitetaan millaisessa tilanteessa naapurimaassamme ollaan, niin on välttämätöntä varmistua, ettemme joudu Suomessa koskaan toteamaan samoin.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Mitä hallitus aikoo tehdä turvatakseen ja kehittääkseen viranomaisten resursseja terrorismin ja muun ekstremismin ennalta ehkäisemiseksi Suomessa?

Helsingissä 14.6.2016

Wille Rydman kok